

În fiecare an, în data de 2 februarie este sărbătorită *Ziua Mondială a Zonelor Umede*. Această zi a fost celebrată pentru prima dată în anul 1997 pentru a marca semnarea Convenției asupra Zonelor Umede, care a avut loc în 2 februarie 1971, în orașul iranian Ramsar.

Zonele Umede constituie o resursă de mare valoare ecologică, economică, naturală, științifică și recreativă, a căror dispariție ar fi ireparabilă. Misiunea Convenției RAMSAR constă în *„conservarea și utilizarea înțeleaptă a tuturor zonelor umede prin acțiuni locale, regionale și naționale și cooperare internațională, ca o contribuție la realizarea dezvoltării durabile pe tot cuprinsul globului”*.

2 FEBRUARIE ZIUA MONDIALĂ A ZONELOR UMEDE

Zonele umede au fost definite ca fiind *„întinderile de bălți, mlaștini, ape naturale sau artificiale, permanente sau temporare, unde apa este stătătoare sau curgătoare, dulce sau sărata, inclusiv întinderi de apă marină a căror adâncime la reflux nu depășeste sase metri”*.

Alegerea acestor zone, conform Convenției RAMSAR, se bazează pe rolul internațional din punct de vedere ecologic, botanic, zoologic, limnologic, hidrologic, ținând seama de importanța lor internațională pentru păsările acvatice în toate anotimpurile. Convenția stabilește, în primul rând, cerința de a elabora și aplica planurile de amenajare, astfel încât să se favorizeze conservarea acestor zone prin crearea de rezervații și utilizarea rațională a rezervelor lor.

Județul Cluj are un patrimoniu natural valoros care cuprinde 24 de arii naturale protejate de interes național cu o suprafață totală de 30.236 ha și 24 de arii naturale protejate de interes european, dintre 20 sunt Situri de Importanță Comunitară cu o suprafață totală de 76.937 ha iar 4 sunt Arii de Protecție Specială Avifaunistică cu o suprafață totală de 68.363 ha.

O parte dintre ariile naturale protejate din județul Cluj au în componența lor zone umede, având un rol deosebit din punct de vedere al conservării biodiversității: *Stufărișurile de la Sic, Lacul Știucilor, Valea Legiilor, Cheile Turzii, Cheile Turenilor, Bazinul Fizeșului, Munții Trascău, Munții Apuseni-Vlădeasa* etc.

Cele mai mari suprafețe de zone umede naturale sunt cursurile de apă, acestea fiind adevărate coridoare ecologice care asigură deplasarea, reproducerea și refugiu pentru speciile sălbatice terestre și acvatice.

Zonele umede reprezintă refugii pentru numeroase specii de plante și animale care găsesc numai în astfel de locuri condiții optime de supraviețuire și dezvoltare.

Zonele umede constituie o resursă de mare valoare economică, naturală, științifică, ecoturistică și recreativă, având rol multiplu în menținerea calității mediului prin: controlul inundațiilor, aprovizionarea stratului subteran de apă, stabilizarea țărmurilor și protecția împotriva furtunilor, retenția nutrienților și sedimentelor, atenuarea schimbărilor climatice, purificarea apei, menținerea biodiversității.

De-a lungul timpului, Convenția Ramsar asupra zonelor umede a reliefat rolul important pe care-l ocupă populația în conservarea zonelor umede.

